

„Danstern“

et halvtægtigt Nyheds- og Oplysningsblad for det danske Folk i Amerika,

DANISH LUTH. PUBL. HOUSE, Blair, Nebr.

„Danstern“ udkommer hver Onsdag og Fredag.

Pris for Kjørgang i de Forenede Stater \$1.50; i Udlandet \$2.00.

Bladet betales i Forud. Bestilling, Betaling, Adressforandring og alt andet angaaende Bladet adresseres:

DANISH LUTH. PUBL. HOUSE, Blair, Nebr.

Redaktør: Harald Jensen.

Entered at the Post Office at Blair, Nebr. as second-class matter.

Advertising Rates made known upon application.

„Danstern“

Bliver sendt til Subskribenter, imidlertid uden at betale. Ophavsret til alle Artikler og Brevet er forbeholdt. Forretningen med de Forenede Staters Postlove.

Naar du ønsker at bestille et Afskrift af „Danstern“, enten du vil have det eller blot af den Udgang, som du ønsker, bedes de altid omtale at de kan bestilles med et par Linjer til det samme.

Grundtvigianerne og „Danstern“

I Anledning af vore Udtalelser om: det danske Folk og „Danstern“ har Hr. Svend D. Brøndbæk skrevet en lille Artikel i sidste „Danstern“.

Paa en Vis er vi helt tilfreds med denne Artikel; den er nemlig for „Danstern“'s Vilkår ualmindelig vel skrevet; den lader endog skimte en Forfatter, der kan fatte, at „Danstern“'s Stræben er den principielt rette.

Hr. Brøndbæk begynder til Overmaal med en saa smut og sund Indrømmelse om denne: „I den Kamp, som Redaktionen af „Danstern“ for nu har begyndt med det Formaal at samle vort Folk i Amerika om Sandheden i Kristi Kirke —“ og han tillægger os — lige saa vist med Rette — at ville „til Bunds i Tingen“ en Ytring, som maaske betydte mere, naar den som denne Gang var fremskaffet i det grundtvigianiske Blad.

I Betragtning af disse Principindrømmelser bærer vi villigt over mod Hr. Brøndbæks personlige Mening om os: at vi er ikke blot ivrig, men ogsaa for ivrig; ligesaa med, at han skæner, vi vil bruge Naabens, som forekommer ham ret ubegribelig.

Hr. Brøndbæk vil som den „vidtførendende“ forstaa, at Ubhøggelsesløs multigvis er ganske ubegrundet; det er jo tillige saa megen Forskel paa Folk. Der er dem, som falder sig ubhøggelig til Møde i en forfarlig frisk Skampblæst; andre vokter sig op over al Ubhøggelighed.

At Hr. Brøndbæks Ubhøggelse i dette Tilfælde er ganske ubegrundet — undtagen for faavidt han, mens han skrev, har sidet i Vindues-Træ, — skal let blive beviist.

Hr. Brøndbæk mener, at vi har Fortærlighed for „maa, tilsmældende uskyldige, ubevidte og ubesløjte Paaske-“ — og som Exempel anfører han vor Ytring, at Mogens Sommer skal være bleven vakt ved adspøe Vilh. Virkebal.

Der skal — efter Hr. Brøndbæks alletærefrie, men ikke alletærefrie Mening heri ligge et Hip til Grundtvigianismen, fordi Virkebal jo ganske vist var Grundtvigianer.

Det er Hr. Brøndbæks Paastand, der er ubeføielig. Vi er ikke naiv nok til at ville give en aandelig Opmærksomhed for den „aandelige Fortærlighed“ hos alle de ved ham vakte. Til Overmaal har vi endog med vort: „skal være bleven“ udtrykt vor egen Tvivl om vor Rildes Paalidelighed i dette Punkt.

Her er ikke Tale om en Paastand; ellers havde vi ikke strevet dette lille „skal“. Her er endnu mindre Tale om en „tilsmældende uskyldig“ Paastand.

Hr. Brøndbæks Mistænksomhed kunde næsten synes at være gaaet i Arv fra den nærværende dansk-amerikanske Grundtvigianisme, der synes overalt at være stillet Stilmænd.

Et meget vigtigt Punkt fra vor omtalte Artikel har Hr. Brøndbæk ganske naturligt maattet bygge eftertrykkeligt paa. Det er denne vor Ytring, at „Grundtvigianismen har efter sin store Stifter faaet en særegelig Arv: at leve paa selvskavede Dogmer.“

Rigtig nok kommer Hr. Brøndbæk efter Tugningens Besværligheder til det Resultat, at det er „Dn.“'s Redaktør, der ved den Ytring „lever sig en Staber i Livet“.

Naft efter at oplyse, at vi befinder os i bedste Velgaaende, vil vi gøre opmærksom paa, at N. S. Grundtvigs (den store Stifter) „mageløse Opagelse“, nemlig om Trostbetændelsen som „Herrens Munds-Ord“ er historisk i modbeviist paa alle Punkter, (endog af grundtvigianiske Kirkehistorikere); og den er theologisk umulig som „Garanti“, selv om alle Trostbetændelsens Led havde funnet deres helt ned til Apokalipsiden.

Naar Grundtvigianerne alligevel ikke vil nøjes med Gæstfrihed og Gaandbøvelse af Kirkens gamle Trosgaard, men dyrker den som „Kjærende“, da lever de paa et „selvskavede Dogme“.

Om at denne heres Leven paa det selvlavede ikke gaar over for Trostbetændelsen alene, men lige saavidt over for Grundtvigs Syn paa andet mangt og meget (bl. a. som i hin Artikel paaviste: den minutiøse og jagtige Overførelse af og den stadige Vedhængighed ved en paa dansk-amerikansk Folkegrund Rivet og forsket Højstolefald) er ligesaa beviist.

Selvølgelig anerkender vi — jult historisk — Grundtvigs overordentlige Betædning for „Nationalismens“ Bænesaaring i vort Fædreland; men vi hævder, at der hos Grundtvig selv, om end ud af et ganske andet Motiv og ud af et sandere Kirkesyn end hos de til den historiske Rationalisme hørende, findes et rationalistisk Moment.

Ser man historisk paa Sagen, kan det forsværgt sies ikke andre en. Vi hævder ogsaa at Mand som Bræder er just Venstre-Udleverne paa denne Grundtvig Rationalisme; ikke at tale om en lille Virkebal.

Hr. Brøndbæk og vi kunde synes grumme uenige — og dog tror vi, at det er kun manglende Konsistens eller i hvert Fald Sikkerhed, der hindrer en Brøndbæk i at give os ganske Ret i vort Syn paa, hvad der tjener vort Folk herovre bedst.

Den Tid vil komme, da mere end en Brøndbæk gaar med flyvende Fæner og klingende Spil over i Hjendens Lejr d. v. f. over til „Dn.“'s Syn paa Højstolefaldet. Thi just vi, som i hine Artikler skrev om Frihedsudvindingen ud fra den mangesidige gode Paavirkning, forstaa, at „det sprer“. Til Tider synes man endog at kunne høre Græsset gro.

Endnu et lille Ord om Højstolefaldet i Racine.

Landsfællesskabet Redegørelse i „Dn.“ for d. 6. Marts er i et Punkt ikke ganske klar for mig. Jeg har gennemlæst Artiklen nogle Gange; men ikke fundet det, som jeg søgte, nemlig Svar paa mit Spørgsmaal i „Dn.“ for 13. Feb.: skal den paatænkte Stole her i Byen være Samfundstje? Dette blev — saa hedder det i Redegørelsen — paa Aarsmødet i Hutchinson — befvaret benægtende, og i Landsfællesskabet Artikel er der ikke forandret Front, faavidt jeg kan se.

Selvslaget ejer ikke Midler nok til at bygge Stolen her som paatænt, og derfor blev det ogsaa forespurgt i dets Indberetning til Hutchinson-Mødet, om, der fra den for Kirke kan staves de fornødne Penge til Vejle til Sagens Virkeliggørelse.

Da nu Landsfællesskabet ikke kan „overlade Land og Benge til andre“, sænd det „saar Garanti for at Vedkomende (det betyder vel: den for Kirke?) godtender“ og vil arbejde videre for dets Plan, saa henstiller jeg i al Erbhøghed til „de Danish-American Luth. College Investment Association“ at den offentliggør Planen, at den meddeler os, paa hvilke Betingelser (hvis nogen) den vil tilbyde den for Kirke Land og Kapital, for at Overdragelsen kan ske, for saa kan vi blive klare over Sagen, og saa kan vi faa at vide, om vort Folk paa dette Tidspunkt vil være med til at bygge en Stole her i Byen.

Sagen i sig selv — Stolefaldet — er faare vigtigt baade for vor lære Ungdom og vort lære Samfund, og den er saa vidt, at den bør drøftes meget omkring i Menighederne, og særlig er det nødvendigt, at Stolefaldet i Racine gøres til Genstand for alvorlig Drøftelse, dersom vi skal tænke paa „i en nær Fremtid“ at bygge Stole her, om Overdragelse finder Sted. Et hel og ubetinget Overdragelse er og maa være den første Betingelse for at Højstolen kan blive en Samfundssag, ja, det vil jeg atter fremhæve. Jeg frægter for, at der kan lægges for store ny Byrder paa Menighederne; thi vi har endnu nogle Tusinde Dollars af Gæld, der skal udbredes ved Siden af vore faadvanlige løbende Ugifter til Samfundets Dreift, og mon vi da ønsker det ny?

Racine, i Marts. Tacitus.

Et Strid efter Prædnummeret af „Danstern“.

Danmarksbrev til „Danstern“.

Fra vor Københavner-Korrespondent.

Religiøs Bevægelse i Studentervædenen.

En af de Kendsgerninger, der har vist sig i vor Udvikling herhjemme i de sidste Aar, er den stadig stærkere og stærkere Trang blandt den akademiske Ungdom til at drøfte og samtale om de store Livsspørgsmaal. Ganske vist skal det indrømmes, at de sidste større Diskussioner, der blev afholdt om religiøse Spørgsmaal, ubetvivlet paa Grund af Emnets personlige Art, antog en noget uheldig Karakter med vel dobførmige Meningsstiltebegreber naanlig fra fritænkerist Side.

Men alligevel viste det sig hurtigt, at det var sandt, hvad en af vore bekendte, radikal Studenterskrivere skreder, da man bebrejdede ham disse Moders Karakter; ja, man hvad skal vi gøre, det er nu det eneste de unge Studenter for Alvor bryder sig om at komme til. Efterhaanden er nu den mere stormende Karakter vejet for en roligere og sagligere Forhandling.

Den 2den Februar afholdtes et saadant stort Møde inde i „Studentervædenen“, hvor Professor Thiele, Prof. i Astronomi, holdt et Foredrag om: Forholdet og Fremtidens Forhold til godt og ondt. Dette Møde er senere bleven en Del omtalt herhjemme nærmest paa Grund af de Udtalelser der her faldt fra fritænkerist Side.

Prof. Thiele's Foredrag gik nemlig nærmest ud paa ved Hjælp af Astronomien og i det hele „Videnskaben“, at ville bevise, at det onde i Virkeligheden ingen Realitet havde i Verden, men kun var en gammel Slagsforestilling og at Troen paa det ondes Personifikation, paa Djævelen, ikke længere var tidsbærende og derfor vilde opføre helt i Løbet af nogle Generationer, — eller maaske lidt mere (!). — Forøvrigt var der en noget mat Stemning ved dette Møde, fordi alt nærmest kom til at dreje sig om den høje Filosofi og Astronomi, hvad ingen af de tilstedeværende egentlig forstod sig paa, — end lige havde Interesse af.

Langt anderledes godt var det store offentlige Møde, der godt otte Dage efter blev afholdt i Wittmads Botale, den 11. Februar. Dette Møde blev afholdt af „Studentervædenen“, den danske kristelige Studentersforening. Ved dette Møde, hvortil der var mødt ca. 1000 unge Mand og Kvinder, der fulgte Salens Gulv og Gallerier til sidste Plads, talte Professor Harald Westergaard om Emnet: Kan man leve paa sig selv? — Professorens hævdede blandt andet, at vor Tid fremfor alt var en praktisk Tid, der frats spurgte, uden store Overvejelser og Spekulationer, om Mening i Tilværelsen, om det centrale, det, der giver Menneftet Kraft til at leve og ubille sig med alle dets Villiesyninger ind i det selv og ubiditl overfor andre. Men et Valg maa der til overs for det bedste i Livet, et Valg i Frihed af de fribeaarne Mand. Man havde atter og atter fra fritænkerist Side hævdet, at Menneftet selv maatte danne sig sin egen Moralitets Bud og atter naar det lyfede det have Lov igen at slette det hele ud, — et Standpunkt, der især hævdes af den radikal Ungdom herhjemme. Men er der Mening i Livet, da maa det være dette: at noget staar urokkeligt fast, saaledes at ingen Voldsherre kan drifte det igen fra den Mand, der frit har valgt det. Og dybest inde i os selv der møde vi Gud, fordi han er Indbegrebet af alt det bedste i vor Sjæl. — Vor realistiske Tid bjer sig for Kendsgerningerne, og dette var en faadan, om man redeligt vilde prøve den, at Livet ikke blev tomt og fattigt, naar Menneftet gik ind under den Tro, der ikke gives af Fortanden, men, som bjer sig for Kendsgerningerne, — og kun i Kristendommen, i Livsforholdet med Gud, bliver Livet i Sandhed sundt, rigt og lykkeligt.

Ovdenpaa Foredraget fulgte en lang og meget interessant Diskussion, der strakte sig langt paa den anden Side Ribnat. I denne deltog de bedste Repræsentanter herhjemme fra kristen og fritænkerist Side. Fra den ene Side nævner vi Mand som Professorene Grønvold og Heiberg, Docent Dr. Draagmann, og fra kristen Side Pastorerne Lic. Ulfing, Schat, Hans Røst, Joh. Thomsen, — ogsaa flere unge Studenter deltog fra begge Sider. Hele Mødet vinede ved den rolige Tone og Alvor, hvormed disse dybe Spørgsmaal blev paahørt, om den virkelige Trang, der nu findes til at høre og overveje. Derfor er dette Møde ogsaa senere fra mange Sider blevet betegnet som det bedste, der endnu har været af den Art, og man maa i Sandhed haabe, at „Studentervædenen“ ogsaa herigennem maa kunne løse sin store Opgave at bringe Livet og Sandheden ind i den danske Studentervæden.

Samtidig nu med disse Bevægelser foregik der i Nærliggende herhjemme en betydelig Strømning henimod at dæmme op, ikke blot i Ungdommen, men i hele vort Samfundsliv, mod den Naade, paa hvilken Vantroen arbejder paa at marksjale vort Folks bedste moralske og religiøse Værdier. I den Anledning har først Pastor Schat i denne Naade holdt en Række Foredrag i Concertpaleet om den moderne Skønlitteraturs sidste „Stud“. Men dernæst er det som om hele Menigheden er ved at daagne til Kamp, hvilket er vist sig ved de af Foreningen „Vigilant“ afholdte offentlige Concertpaaløber. Denne Forening er en Sammenflutning af de Tøbenhavnske og dens nærmeste Omegns MenighedsSamfund. Den er repræsenteret af alle kristelige Retninger og dens Formaal er: at arbejde mod et godt og sædeligt Mandsliv i vort Folk. — Denne Bevægelse og disse Møder, af hvilket det først anlagte Møde afholdes paa Mandag d. 4. Marts, skal vi i en følgende Artikel komme nærmere ind paa. — f.—m.

Dansk-Amerikanst.

I et af Racine, Wis., engelske Dagblade „The Journal“ fandtes forleden Dag en lille Meddelelse, understrevet af to af vore Præster der, Bing og Andreasen. Vi angiver i Overførelse Meddelelsen, der lyder saaledes: „Under Rubriken „Social and personal“ havde de i Aftes en Meddelelse, der tilførte sig vor Opmærksomhed. Det lyder deri, at en vis nylig afbrød Præst i Racine, Wis., for mange Aar var „Dn. Missionær i Danmark“ („foreign missionary to Denmark“). Det synes os, at en faadan Meddelelse let vil give Læserne af deres ærede Blad en forført og fast Opfattelse af de religiøse Forhold i vort Fædreland, Danmark. Næsten et Tusinde Aar førend Methodistikens Tilblivelse bragte Ansgar, Nordens Apostel, Evangeliet til vore Fædre (Aar 826). Den evang. luth. Reformation blev gennemført i Danmark i Aaret 1536, og siden da har vort Fædreland været et af de mest oplyste kristelige Lande i Verden, og trænger ikke til „Dn. Missionær“, saaledes som Hedningelandene. Naar Methodistikeren eller nogen anden Kirke udbønder sine Missionærer, lad dem da blive sendte til saadanne Lande — og kun til saadanne — hvor Kristi Evangelium endnu ikke har sinnet.“

Dansk-Amerikanst.

Dansterner i Kalifornien. I et Uddrag af Aarsberetningen fra det danske Konsulat i San Francisco oplyses, at Befolkningen i Staten Kalifornien anslaaes til 1,500,000, hvoraf omtrent 25,000 er Stambindere; af danske regnes der at være omtrent 9000, men deri indbefattede mange fra Slesvig. Den danske Befolkning giver sig mest af med Vandbrug og Skibsfaar og i den senere Tid ogsaa med Handel i Byerne i det indre. Man lægger den danske Kolonist højt, og der er megen Efterspørgsel efter Landbrugere som Forpagtere af store Landejendomme; danske Kolonister kan faa Land i Forpagtning paa bedre Vilkaar end nogen anden Nation, og nogle af de bedste og mest velstaaende Nybyggere findes der, hvor Dansterner har faaet sig ned. Dygtige, driftige Landbrugere med Kapital har gode Betingelser her.

Hjem fra Alaska. En ung Mand ved Navn Niels Bergholt, født i Gøbel, er for nylig kommen hjem til Danmark fra Amerika, hvor han har tjent sig en Formue i Alaska, samt i britisk Amerika. Den hjemvendte opholder sig hos sin Broder, Kronmand J. Bergholt.

Militærlig Begivenhed. Desværre ser der ogsaa Selvom blandt vort Folk; et særgeligt Vidnesbyrd om, at Folk har løstrevet sig helt fra Kirke og Kristendom og derfor „gaar sig træt af“ Livet. Redenthaende er saa meget sørgeligere, som det en Smule Venge, og Selvomorden var en 70-aarig — et Nødsraad til vor Kirke om at hjælpe Folket op til sand Livslyste.

Leigh, Neb., Marts 18. — Andrev C. Petersen blev funden død, hængende paa en Statistolpe. Han boede sammen med sin Søn Andrew 18 Mil sydføst for Leigh. Han var bant af Fødsel og 70 Aar. Der angives ingen anden Grund end en af hans Svigerdatter fremfat, nemlig, at han og Sønnen var kommen i Strid angaaende en lille Pengesum.

Paa Besøg. Hr. M. I. Søgaard, Kaptein i den danske Arme, har, skriver „Nordlyset“, i denne Vinter været paa Besøg hos sin Broder Konjul I. Søgaard i New Orleans.

Kapteinen, der forleden afgik til hjemmet med Dampskibet „St. Louis“, udtalte sig med stor Beundring om Landet her og bringer et rigt Udbytte med sig hjem fra dette Amerika-Besøg. Han satte sig da heller ikke fast i New Orleans under sit Ophold her, men gjorde en interessant Rejse gennem Central Amerika, over Undesbjergene ud til det lille Hav, og saa tilbage til New York.

Prof. Jens Søby skal, efter hvad „Vien“ erfarer, om kort Tid rejse til Manila som „Principal Musician“ ved 14de Infanteriregiment.

Bestjaalet. Hans Andersen, en af Gæsterne paa et Hotel i San Francisco, Cal., mistede forleden \$90, ved at Tjener om Ratten, medens han sov, bestjal ham for navnte Sum. Andersen's Sovetammerat, der ligeledes sov, havde \$112 hos sig; men han havde i Følge „Vien“ været forsigtig nok til at skjule Pengene i sin Strømpe, som han havde paa Foden, og her tænkte Tjeneren ikke paa at se efter.

Ulykkestilfælde. Peter Johnson, en i Angels Camp boende Arbejdsmand, som forleden skent af Sted, medens han var ved at hugge Brænde, idet en Brændestump slog en og traf ham i Øinene, der begge blev farligt tilfædte. Lægerne nærer dog Haab om at redde hans Syn.

Sjælden Daabshøjtid. En sjælden Højtidelighed fejredes forleden Søndag paa Stolen i Des Moines, Ia., meddeles til „Dann“, idet Præst Petersen fra Lynon, Kansas, som nu i to Vintre har været Elev der, blev døbt, og en anden Elev, Mads Madsen fra Battle Creek, Ia., blev konfirmeret, hvorefter de sammen med flere Elever blev tagte til Afters af Pastor Westergaard. Højtideligheden skulde være foregaaet i en Kirke i Byen, men paa Grund af en forrygende Snestorm foregik den paa Stolen.

Dansk Polit. Typograf S. J. Nielsen, der i de sidste Aar har faaet og skabt Tjener op i „Den Danske Pioneer's“ Trykkeri i Omaha, Neb., har ombtjett Typografblusen

og Vinkelhagen med den blaå Politiform med gule Knapper.

Der findes nu, skriver „D. D. Pioneer“, ved Politiet i Omaha fire danske, to almindelige Officerer, Carl Madsen, der har Ord for at være den fæmte Politimand i Omaha og Nielsen, samt den betændte byggede Odbager Peter Jørgensen og S. Johansen, en ligeledes anset Odbagelsesbetjent.

Paatænt Kirke. I Victor dansk Settlement, Lubington, Mich., er der gjort Strid til at faa en dansk-luthersk Kirke bygget i Løbet af Sommeren, meddeles til „Dann.“

Opdragelses-Resultater. Den danske Pige, Katie Thorsen, Datter af Farmer Thomsen i Burr Co., Neb., var ikke tilfreds med den Naade, hvorpaa hendes Forældre behandiede hende. Hun blev tvunget til at make og udføre Arbejde paa Marken. Derfor forlod hun Hjemmet og søgte til Omaha, hvor hun er høstet Jerneste. Faderen opsogte imidlertid Datteren, og forlangte, at enten skulde hun følge med ham hjem eller ogsaa give ham den Ugeløn, som han tjente. Da Katie kun er 16 Aar gl., saa det ud til at Faderen vilde faa sin Villie, men Katis Arbejdsgiver sit i Stedet udnævnte en Forsvinder for hende. Senere indsaad Forældrene sig og anlagde Sagsmaal; men Retstellet blev, at Sommeren gav Katie Medbod og erklærede at Forældre, som tvinger deres Døtre til at gøre Mandarbejde paa Marken, er skuldige i umenneskelig Grusomhed og Døtrene kan forlade saadanne Hjem og gaa hvorhen de lyfter. Forældrene var imidlertid ikke tilfreds med Sagens Udfald og har appelleret denne.

Dødsfald. Hans Andersen, Lansingburgh, N. Y., er død og begravedes fra Emmanuel's Kirke den 10de Marts. Han var en af Menighedens Stiftere, men var siden i mange Aar Medlem af den presbyterianske Kirke. Fra den Dag, den derværende danske Kirke holdt sit 25-Aars Jubilæum, sluttede han sig imidlertid atter til Fædrenes og har siden været en flittig Kirkegænger. Pastor Jacobsen talte i Kirken.

8de Marts døde paa County-hospitalet i San Francisco, Cal., Frederik Johnson, født i Danmark, 58 Aar gammel.

10de Marts døde i San Francisco Thomas G. Hansen, født i Sønderborg paa Als, 41 Aar gl.

Til Konfirmanter. En passende Konfirmanter-Gave. Et Ord med ud i Livet. Af C. B. Rjar. Indbunden 30 Cts. Salmebøger. Mange værdige og smukke Salmebøger passende til Konfirmanter, der har havt sig paa Lager. Navn paalægtes i Guld efter Bestilling; kun 10 Cents ekstra. Priser fra 70 Cents til \$3.00. For nærmere Beskrivelse se vort Katalog, som tilsendt. Fine, elegante Paaskefort til 5, 10, 15 Cents. Konfirmanter-Grindringer, Kort og smaa Bøger til billige Priser. Danish Luth. Publ. House, Blair, Nebr.

Subskriptionsindbydelse paa Vilh. Beck's Grindringer fra mit Liv. Ten aandelige Livsbevægelse. Vilh. Beck nu i over en Mennesalder har faaet som Leve af, har høstet saa stor Betydning for vort Folk at det kun forhaabes, at den endnu ikke har faaet sin fulde Ret. Naar Pastor Beck nu efter talrige Opfordringer udgiver sine 10 Grindringer i disse religiøse og naturlige og værdigt v æstetisk drejende sig om den kristelige indre og indre Religion og bevæd give en Skildring af dette Arbejde i den danske Folkeliste. Som det altid vil være af større Interesse at læse en Kræftberetning, naar den er skrevet af en Deltager, der har været med i Slagtingen, end af en, der kun har været i Bagtroppen, vil det ogsaa have større Interesse at læse Pastor Beck's Grindringer, netop fordi han i den sidste Mennesalder har hørt til det kristelige Livs Fortropper og altsaa holdt sig til i Arbejdet. Pastor Beck's Grindringer vilde have baade historisk og futurhistorisk Interesse. For mange gamle vilde de op alle founede Værdigheder og Ungdomsbilleder, og de vilde give de unge et Indblik i mange Forhold, som kan blive dem i Hinde paa deres Livsvalg — man saar velhaabed til at læse den indre Religion i Danmark fra dens frange Værdigheder og Ungdomsdage til Nutiden, hvor den staar i sin bedste Mandomskraft. Men man hidtil særlig læste Pastor Beck som Brædant og Sjælsræger fra hans Prædikenlæsninger, som Forfatter og Fortæller fra hans „Julegange“, som en omhyggelig Udgiver fra hans „Bistatist“, som den indre Missionens Udgiver og Fortæller fra hans mange Missionstætt. Iaa er det, som om hans Grindringer inne alle disse Egenskaber sammen i et Streg, til hilt og her, uddubbe og give Relief, Iaa Meilittatet bliver et rent og uforglemmeligt Billede af den indre Mission's samle Formand. Som det kunde ventes, er Pastor Beck's Grindringer ikke tørre Danbogsovertæneser, men en fril og livfuld Skildring, hvor den høje Alvor falder paa smukt i Tråd med det hjertelige Lyne, der er iaregret for ham. Redenaende Udbrag af Kapiteloverskrifterne vilde give Læerne et Jaagret af Bogens samlede Indhold: „I Hjemmet hos Far og Mor“, „I Vatinstolen“, „Universitetsaarene“, „I Ubu“, „I Drum“, „I Østlov“, „Den indre Mission's Forhold til Universitetet“, „Den indre Mission's Forhold til de andre Leve i Aalt Isen“, „Den indre Mission's Fremgang og Udvikling“, „Den indre Mission's Fremtid“ o. l. v. Grindringer fra mit Liv" vil udkomme i 7 Dele a 15 Cts. \$1.00 for alle Dele. Subskription bedes indsendt inarest muligt til DANISH LUTH. PUBL. HOUSE, Blair, Nebr.